

Wtorek, 12 września 2017 r.

P8_TA(2017)0324

Dalsze kształcenie i kształcenie na odległość na poziomie akademickim w ramach europejskiej strategii dotyczącej kształcenia przez całe życie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2017 r. w sprawie dalszego kształcenia i kształcenia na odległość na poziomie akademickim w ramach europejskiej strategii dotyczącej kształcenia przez całe życie (2016/2142(INI))

(2018/C 337/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 8, 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 14,
- uwzględniając deklarację kopenhaską z dnia 30 listopada 2002 r. w sprawie zwiększonej współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia zawodowego i szkolenia,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z 2012 r. z wdrażania strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) – „Kształcenie i szkolenia na rzecz inteligentnego i trwałego rozwoju Europy sprzyjającego włączeniu społecznemu” ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie skutecznego kształcenia nauczycieli,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z 2015 r. z wdrażania strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) – „Nowe priorytety współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia” ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie odnowionej europejskiej agencji w zakresie uczenia się dorosłych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 listopada 2012 r. pt. „Nowe podejście do edukacji: Inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów społeczno-gospodarczych” (COM(2012)0669),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie inwestowania w kształcenie i szkolenie – odpowiedź na komunikat pt. „Nowe podejście do edukacji: inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów społeczno-gospodarczych” oraz na roczną analizę wzrostu gospodarczego 2013 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1720/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program działań w zakresie uczenia się przez całe życie ⁽⁶⁾,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych ratyfikowaną przez UE w 2010 r.,
- uwzględniając zalecenie 2006/962/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽⁷⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 listopada 2010 r. w sprawie edukacji na rzecz zrównoważonego rozwoju ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 70 z 8.3.2012, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 25.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 372 z 20.12.2011, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 64 z 5.3.2013, s. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 327 z 4.12.2010, s. 11.

Wtorek, 12 września 2017 r.

- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego ⁽¹⁾,
 - uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ⁽²⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie zapewniania jakości w celu wspierania kształcenia i szkolenia ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie programu Erasmus+ i innych narzędzi wspomagania mobilności w kształceniu i szkoleniu zawodowym – podejścia zakładającego uczenie się przez całe życie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2016 r. dotyczącą działań następczych w związku ze strategicznymi ramami europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 31 stycznia 2014 r. pt. „Działania na rzecz otwartej edukacji” ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając badanie Komisji dotyczące kształcenia i szkolenia do 2020 r.: udoskonalenie polityki i przepisów dotyczących uczenia się dorosłych w Europie ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2015 r. w sprawie utworzenia konkurencyjnego rynku pracy w Unii XXI w.: dostosowanie umiejętności i kwalifikacji do zapotrzebowania i perspektyw na rynku pracy jako sposób na wyjście z kryzysu ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając konkluzje Rady w sprawie europejskiego paktu na rzecz równości płci na lata 2011–2020 ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając projekt konkluzji Rady z dnia 20 lutego 2017 r. pt. „Wzmacnianie umiejętności kobiet i mężczyzn na unijnym rynku pracy” ⁽¹⁰⁾,
 - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie odnowionej europejskiej agendy w zakresie uczenia się dorosłych,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji oraz stanowisko w formie poprawek Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0252/2017),
- A. mając na uwadze, że z uwagi na transformację cyfrową systemy kształcenia stają przed istotnymi wyzwaniami, które wpływają na procesy nauczania i uczenia się oraz na potrzebę wzmocnienia zdolności do wspomagania włączenia społecznego i aktywności obywatelskiej oraz rozwoju osobistego, a także wspierania europejskich wartości demokratycznych i tolerancji w celu zwiększenia otwartości oraz zapobiegania wszelkiego rodzaju nietolerancji; mając na uwadze, że rozwój umiejętności cyfrowych i pewność siebie mają zasadnicze znaczenie dla budowania silnych społeczeństw oraz wspomagają jedność i procesy integracji w UE;
- B. mając na uwadze, że należy wzmocnić europejską strategię dotyczącą kształcenia przez całe życie; mając na uwadze, że każdy, na każdym etapie życia, powinien dysponować szansami na uczenie się przez całe życie, aby zdobywać wiedzę i umiejętności konieczne zarówno dla rozwoju osobistego, jak i postępów zawodowych; mając na uwadze, że uczenie się przez całe życie, w kontekstach formalnych, pozaformalnych i nieformalnych – które wspiera aktywne obywatelstwo i zdolność do zatrudnienia – jest kluczowym aspektem kształcenia, na który wpływ mają te przemiany;

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 183 z 14.6.2014, s. 30.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0107.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0291.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 126 z 26.4.2014, s. 20.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/reports/policy-provision-adult-learning_en.pdf

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0321.

⁽⁹⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lisa/119628.pdf

⁽¹⁰⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6268-2017-INIT/pl/pdf>

Wtorek, 12 września 2017 r.

- C. mając na uwadze, że konieczne są dalsze działania na rzecz zwiększenia synergii między kształceniem a zatrudnieniem, zarówno przez ułatwianie wchodzenia na rynek pracy, jak i umożliwianie stałego uaktualniania umiejętności lub nabywania nowych w trakcie życia zawodowego; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny znaleźć sposób, by chronić i promować inwestycje długoterminowe w edukację, badania naukowe i innowacje;
- D. mając na uwadze, że dalsze kształcenie i kształcenie na odległość na poziomie akademickim znacznie przyczyniają się do rozwoju osobistego i tworzenia kapitału ludzkiego oraz powinny stanowić integralną część europejskiej strategii dotyczącej uczenia się przez całe życie;
- E. mając na uwadze, że dalsze kształcenie na poziomie akademickim i kształcenie na odległość odgrywają coraz ważniejszą rolę w ułatwianiu przystosowania się pracowników do przemian gospodarczych i technologicznych w trakcie ich życia zawodowego; mając na uwadze, że do 2025 r. 49 % wszystkich ofert pracy w UE (dotyczących zarówno nowych stanowisk, jak i zastąpienia odchodzącego pracownika) będzie wymagać wysokich kwalifikacji, 40 % – średnich kwalifikacji, a jedynie 11 % – niskich kwalifikacji albo nie będzie ich wymagać wcale;
- F. mając na uwadze, że dalsze kształcenie i kształcenie na odległość na poziomie akademickim są ważnymi narzędziami w zapewnianiu możliwości elastycznego i zindywidualizowanego kształcenia dla wszystkich, bez jakiegokolwiek dyskryminacji ⁽¹⁾; podkreśla w związku z tym znaczenie zapewniania poszerzenia strategii na rzecz dostępności;
- G. mając na uwadze, że dalsze kształcenie na poziomie akademickim i kształcenie na odległość oraz wykorzystywanie nowych technologii mogą przyczynić się do szerzenia wśród dziewcząt i kobiet wiedzy na temat nowych możliwości kariery, w szczególności w dziedzinach, w których nie są one w wystarczającym stopniu reprezentowane; mając na uwadze, że choć więcej kobiet zdobywa dyplomy szkół średnich uprawniające do studiów na uczelni wyższej i wykształcenie wyższe, konieczne jest zwiększenie ich obecności zarówno w instytucjach kształcenia zawodowego, jak i w sektorach nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki;
- H. mając na uwadze, że kształcenie na odległość na poziomie akademickim jest możliwym formatem edukacji w kontekście dalszego kształcenia naukowego, który ze względu na swoją elastyczność w szczególności umożliwia godzenie studiów, pracy zawodowej i życia rodzinnego;
- I. mając na uwadze, że pojęcie kształcenia na odległość ⁽²⁾ oznacza formę organizacji nauczania oferującą dużą elastyczność uczenia się dzięki wykorzystaniu cyfrowych technologii kształcenia, która nie zastępuje kształcenia bezpośrednio w placówkach, ale oferuje rozwiązanie alternatywne dla osób uczących się, które nie mogą uczestniczyć w kształceniu bezpośrednio w placówkach;
- J. mając na uwadze, że kształcenie na odległość oznacza metodę nauczania oferującą elastyczność uczenia się dzięki wykorzystaniu powstających technologii, która nie zastępuje kształcenia bezpośrednio w placówkach akademickich, ale oferuje rozwiązanie alternatywne dla osób uczących się, które nie mogą uczestniczyć w kształceniu bezpośrednio w placówkach akademickich, oraz pracowników starających się pogodzić pracę z procesem kształcenia; mając na uwadze, że digitalizacja może zatem posłużyć jako narzędzie zapewniające nowe sposoby na uzyskanie dostępu do szkolnictwa wyższego;
- K. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn jest jedną z podstawowych zasad Unii Europejskiej zapisaną w Traktatach oraz jednym z celów i zadań Unii; mając na uwadze, że równość w kształceniu oferuje kobietom większe możliwości oraz zapewnia wkład w społeczny, kulturalny i gospodarczy rozwój społeczeństwa; mając na uwadze, że kształcenie stanowi podstawowe narzędzie zwalczania stereotypów płci;
- L. mając na uwadze, że średnia stopa zatrudnienia kobiet jest bezpośrednio związana z ich poziomem wykształcenia, a wśród kobiet w wieku 25–49 lat, które uzyskały wyższe wykształcenie, stopa zatrudnienia jest o ponad 20 % wyższa niż w przypadku kobiet z wykształceniem niepełnym podstawowym, podstawowym i średnim I stopnia;
- M. mając na uwadze, że kształcenie na odległość może mieć pozytywny wpływ na umiejętności cyfrowe kobiet; mając na uwadze, że uczestnictwo większej liczby kobiet w sektorze umiejętności cyfrowych ożywiłoby rynek, na którym przewiduje się braki w sile roboczej i gdzie równy udział kobiet doprowadziłby do zysków w PKB UE w wysokości ok. 9 mld EUR rocznie; mając na uwadze, że kobiety są nadal zdecydowanie niedostatecznie reprezentowane jako studentki wydziałów ICT, gdyż stanowią jedynie około 20 % absolwentów w tej dziedzinie, przy czym tylko 3 % wszystkich absolwentek studiów posiada dyplom w dziedzinie ICT;

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽²⁾ Przykładowo w krajach niemieckojęzycznych w odniesieniu do kształcenia na odległość dokonuje się rozróżnienia między kształceniem na poziomie akademickim i nieakademickim.

Wtorek, 12 września 2017 r.

- N. mając na uwadze, że programy kształcenia na odległość docierają do znacznej liczby kobiet w społeczeństwach, w których kobiety nie mają równych szans na udział w konwencjonalnych formach kształcenia i szkoleń, ponieważ kobiety nadal poświęcają więcej czasu niż mężczyźni wykonywaniu niepłatnych prac domowych i dbaniu o rodzinę; mając na uwadze, że kursy takie oferują im elastyczność w osiągnięciu równowagi między życiem zawodowym a prywatnym oraz że kształcenie na odległość jest adresowane w szczególności do grupy nietradycyjnych studentów;
- O. mając na uwadze, że dalsze kształcenie naukowe jest jednym z zadań służby publicznej w zakresie kształcenia wyższego i oznacza możliwości kształcenia w instytucjach akademickich, które można podejmować równolegle z pracą na pełny etat, opierając się zasadniczo na doświadczeniu zawodowym, i które wymaga z reguły dyplomu ukończenia studiów wyższych;
- P. mając na uwadze, że dostosowanie się do coraz szybszych przemian gospodarczych i technologicznych stanowi istotne wyzwanie dla starzejącej się siły roboczej, a odpowiedź na nie będzie stanowić jeden z kluczowych czynników decydujących o zapewnieniu długoterminowej konkurencyjności gospodarki UE;
- Q. mając na uwadze, że polityki dotyczące uczenia się przez całe życie i rozwoju kariery zawodowej można wzmocnić przez uznawanie doświadczeń nabytych;
- R. mając na uwadze, że zapewnienie ludziom czasu wolnego na rozwój osobisty i szkolenia w kontekście uczenia się przez całe życie korzystanie wpływa na ich dobrostan, jak również ich wkład w życie społeczne, dzięki bardziej ukształtowanym umiejętnościom osobistym i zawodowym; mając na uwadze, że kształcenie na odległość na poziomie akademickim zapewnia elastyczne formy studiów, które pomagają ludziom w osiągnięciu większej równowagi między życiem zawodowym a prywatnym; mając na uwadze, że uczenie się przez całe życie na poziomie uniwersyteckim powinno stanowić część europejskiej strategii digitalizacji;
- S. mając na uwadze, że digitalizacja umożliwia elastyczność i interaktywność procesu kształcenia oraz stanowi kluczowy czynnik stałego rozwoju dalszego kształcenia i kształcenia na odległość na poziomie akademickim;
- T. mając na uwadze, że zmiana technologiczna wymaga silniejszych i stabilniejszych powiązań między kształceniem a zatrudnieniem;
- U. mając na uwadze, że instytucje akademickie mają tendencję, by wykazywać się zachowawczością, co sprawia, że reforma programów nauczania oraz regulaminów studiów i egzaminów, a także wymogów stawianych kandydatom stanowi wyzwanie;
- V. mając na uwadze, że dalsze kształcenie i kształcenie na odległość na poziomie akademickim to szybko rozwijające się sektory o znacznym potencjale w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;
- W. mając na uwadze, że nadal istnieje wiele barier dla możliwości dalszego kształcenia i kształcenia na odległość na poziomie akademickim ⁽¹⁾;

Dalsze kształcenie i kształcenie na odległość towarzyszące zmianom społecznym i gospodarczym

1. uznaje, że internetowa i otwarta edukacja zmienia sposób zapewniania zasobów na potrzeby kształcenia oraz sposób organizacji kształcenia i podejmowania nauki; podkreśla w związku z tym znaczenie otwartych zasobów edukacyjnych (OER), które zapewniają dostęp do kształcenia dla wszystkich oraz zwiększają szanse na zatrudnienie przez wspieranie procesu uczenia się przez całe życie;
2. zauważa, że wiele instytucji edukacyjnych i szkoleniowych usiłuje znaleźć odpowiedź na dogłębne i kompleksowe zmiany zachodzące w naszych społeczeństwach i gospodarkach, a także zwraca uwagę, że instytucje te powinny dokonać zmian, jeżeli chodzi o zarządzanie, struktury organizacyjne i sposób działania; podkreśla, że nowe, elastyczne i dostępne formy uczenia się przez całe życie, odpowiednie dla osób w każdym wieku, mogą zapewniać skuteczną odpowiedź na niektóre z tych wyzwań, takich jak wykluczenie społeczne, przedwczesne kończenie nauki i niedopasowanie umiejętności;

⁽¹⁾ Program kształcenia na odległość dotyczący wszechobecnej informatyzacji: https://www.researchgate.net/publication/312312226_A_distance_learning_curriculum_on_pervasive_computing.

Wtorek, 12 września 2017 r.

3. uznaje, że digitalizacja i tworzenie platform edukacyjnych w celu współpracy i wymiany najlepszych praktyk mają kluczowe znaczenie, aby stawić czoła tym wyzwaniom;
4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków w celu zlikwidowania, w ramach krajowych strategii w zakresie umiejętności cyfrowych, istniejącej luki technologicznej pomiędzy instytucjami oświatowymi, które są dobrze wyposażone, a tymi, które nie są;
5. podkreśla, że środki na rzecz uczenia się przez całe życie mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia kobietom umiejętności, które umożliwiają im powrót do zatrudnienia lub polepszenie jego jakości, zwiększenie dochodów i poprawę warunków pracy; podkreśla potrzebę dalszego zwiększenia obecności kobiet i ich dostępu do wyższych stanowisk w instytucjach akademickich;
6. podkreśla znaczenie edukacji w zwalczaniu stereotypów związanych z płcią; wzywa w związku z tym Komisję do promowania inicjatyw oferujących wsparcie w zakresie wdrażania programów kształcenia zawodowego na odległość dla kobiet, w tym podejmowania studiów wyższych w dziedzinie nauk ścisłych, technologii i IT, opracowywania programów szkoleniowych dla kadry nauczycielskiej podejmujących tematykę równouprawnienia płci i zapobiegania przekazywaniu stereotypów za pośrednictwem materiałów programowych i dydaktycznych;
7. podkreśla, że instytucje akademickie muszą przygotowywać obywateli na życie w społeczeństwach opartych na wiedzy i stale zmieniających się gospodarkach, a także muszą zapewnić im wiedzę pozwalającą na niezależne kształcenie i wspieranie ducha przedsiębiorczości oraz rozwijanie umiejętności przekrojowych, takich jak umiejętność rozwiązywania problemów i zdolność do dostosowania się, aby umożliwić im odkrywanie własnej drogi i osiągnięcie pełni swojego potencjału;
8. podkreśla również, że instytucje akademickie odgrywają ważną rolę w zwiększaniu aktywności obywatelskiej i muszą wyposażać studentów w kompetencje przekrojowe, takie jak kompetencje obywatelskie i społeczne;
9. potwierdza, że podejście do kształcenia skupione na osobie uczącej się ogranicza przedwczesne kończenie nauki oraz umożliwia osobom uczącym się osiągnięcie pełnego potencjału⁽¹⁾; podkreśla w związku z tym znaczenie poradnictwa zawodowego przez całe życie dla wszystkich;
10. uznaje potencjał dzielenia się wiedzą w celu zwiększania aktywnego uczestnictwa i międzynarodowej świadomości obywateli w stale zmieniających się społeczeństwach;
11. uznaje, że należy skupić się na zacieśnieniu współpracy między instytucjami oświatowymi i szkoleniowymi, lokalnymi społecznościami i gospodarką; ponadto podkreśla potrzebę poprawy synergii między podmiotami oferującymi kształcenie formalne, pozaformalne i nieformalne w celu poprawy szans na uczenie się przez całe życie dla wszystkich;
12. jest zadania, że dostęp do możliwości uczenia się i szkolenia musi być prawem dla wszystkich na każdym etapie życia, aby możliwe było nabywanie umiejętności przekrojowych, takich jak umiejętność rozumowania matematycznego, umiejętności cyfrowe i korzystania z mediów, zdolność krytycznego myślenia i umiejętności interpersonalne, a także inne przydatne umiejętności życiowe pomagające w lepszym dostosowaniu się do sytuacji w przyszłości;
13. podkreśla konieczność wdrożenia wsparcia dopasowanego do potrzeb osób uczących się w miejscu pracy, praktykantów i pracowników, aby zapewnić włączenie wszystkich osób do rynku pracy; jest zdania, że konieczne jest wdrożenie nowych technologii do procesów nauczania i uczenia się w celu zapewnienia ludziom odpowiednich umiejętności, kompetencji i wiedzy, aby umożliwić im korzystanie z technologii cyfrowych w innowacyjny i kreatywny sposób;
14. wzywa do skuteczniejszego wprowadzania osób na rynek pracy i utrzymywania ich na tym rynku, wraz z udoskonalaniem ich kompetencji dzięki dalszemu kształceniu i kształceniu na odległość na poziomie akademickim, a także kształceniu i szkoleniu zawodowemu; podkreśla potrzebę zwiększenia atrakcyjności i dostępu do informacji na temat możliwości kształcenia i szkolenia zawodowego dla młodych ludzi i ich rodzin; w związku z tym przypomina, że cel mobilności edukacyjnej w sektorze kształcenia i szkolenia zawodowego zawarty w programie Erasmus+ jest daleki od osiągnięcia i nadal należy mu poświęcać uwagę;
15. podkreśla znaczenie programów Erasmus+ i „Horyzont 2020” dla wzmocnienia uczenia się przez całe życie; wzywa zatem państwa członkowskie do pełnego wykorzystywania potencjału tych programów; podkreśla również konieczność zapewnienia dostępności programów specjalnie dostosowanych do dalszego kształcenia naukowego w zawodzie;

⁽¹⁾ „Economics of Education” red.: Dominic J. Brewer, Patrick J. McEwan Equity and Quality in Education Supporting disadvantaged students and schools [Równe szanse i jakość w kształceniu wspierającym uczniów znajdujących się w trudnej sytuacji oraz szkoły defaworyzowane] <https://www.oecd.org/education/school/50293148.pdf>.

Wtorek, 12 września 2017 r.

16. potwierdza, że dostęp do wysokiej jakości kształcenia sprzyjającego włączeniu społecznemu ma kluczowe znaczenie, a w związku z tym należy wspierać kształcenie otwarte i kształcenie na odległość, aby zaspokoić specjalne potrzeby osób, dla których tradycyjne systemy kształcenia są nieosiągalne – w szczególności w przypadku grup defaworyzowanych; wzywa państwa członkowskie do ukierunkowania inwestycji na ten cel;

Znaczenie jakości i elastyczności w kształceniu

17. uważa, że ciągłe podnoszenie jakości kształcenia, zarówno formalnego, jak i nieformalnego, ma kluczowe znaczenie dla wysiłków UE zmierzających do zapewniania spójności społecznej, konkurencyjności i trwałego wzrostu;

18. podkreśla, że aby zachować konkurencyjność oraz zapewnić zarówno nisko, jak i wysoko wykwalifikowanym pracownikom szansę na sukces, przedsiębiorstwa wraz z instytucjami oświatowymi i szkoleniowymi muszą oferować szkolenia i kształcenie ukierunkowane na życie zawodowe przez cały okres życia zawodowego pracowników;

19. podkreśla wyjątkowe znaczenie jakości metod przekazywania wiedzy i umiejętności dla wyników kształcenia; podkreśla, że należy koniecznie inwestować w rozwój zawodowy i ciągle podnoszenie umiejętności nauczycieli, a także je wspierać; podkreśla w związku z tym potrzebę zagwarantowania wysokich standardów kształcenia na odległość, a także znaczenie opracowywania nowych modeli nauczania i uczenia się w ramach procesów innowacji i stopniowej digitalizacji kształcenia; przyznaje w tym kontekście, że właściwa infrastruktura i zasoby to istotne elementy poprawy jakości nauczania;

20. zauważa, że wymaga to uznania dla nauczycieli i ich doceniania, oferowania im atrakcyjnego wynagrodzenia i warunków zatrudnienia oraz lepszego dostępu do dalszego kształcenia w czasie pracy, zwłaszcza w dziedzinie dydaktyki cyfrowej;

21. apeluje do uniwersytetów o zaangażowanie na rzecz kształcenia na odległość w coraz szerszym zakresie i uzupełnienia go o krótkotrwałe i darmowe szkolenia zawodowe;

22. podkreśla, że osobom uczącym się, które uczestniczą w kształceniu na odległość, należy zapewnić możliwości komunikacji z nauczycielami oraz nadzoru ze strony nauczycieli, aby zagwarantować osobom uczącym się odpowiednie wsparcie, ukierunkowanie i motywację w trakcie nauki;

23. uznaje, że elastyczne formy uczenia się, takie jak kształcenie na odległość i nauczanie komplementarne, umożliwiają osobom pracującym pogodzenie pracy lub kształcenia z życiem rodzinnym i prywatnym;

24. uznaje kluczową rolę kształcenia na odległość dla osób, którym warunki fizyczne uniemożliwiają uczestnictwo w zajęciach odbywanych bezpośrednio w placówkach;

25. wspiera koncepcję dostosowanego do indywidualnych potrzeb uczenia się oraz kursów pomostowych zaprojektowanych dla osób pragnących rozpocząć studia wyższe, które muszą zdobyć dalsze kwalifikacje w celu spełnienia warunków przyjęcia;

26. przypomina o konieczności dążenia do bardziej elastycznego i indywidualnego podejścia do rozwoju kariery oraz kształcenia i uczenia się przez całe życie w trakcie indywidualnej ścieżki kariery; uznaje rolę pełnioną głównie przez podmioty publiczne, lecz także prywatne w tym zakresie, jednocześnie uznając, że poradnictwo i doradztwo zaspokajające indywidualne potrzeby i odpowiadające preferencjom oraz skupiające się na ocenie i rozwoju umiejętności indywidualnych musi być kluczowym elementem polityki kształcenia i rozwoju umiejętności już na wczesnym etapie;

27. podkreśla znaczenie interaktywności w podnoszeniu jakości kształcenia na odległość przez wykorzystanie nowoczesnych metod komunikacji, które pozwalają na praktyczne ćwiczenia z zakresu opanowanego materiału, zaangażowanie uczących się w proces dydaktyczny oraz rozwijanie umiejętności komunikacyjnych;

28. wspiera ideę zapewnienia dostępu do uczenia się przez całe życie, a zwłaszcza ułatwiania powrotu do pracy, w tym w przypadku kobiet lub opiekunów nieformalnych;

29. podkreśla konieczność stałego monitorowania procesu kształcenia na odległość w zakresie bieżącego uaktualniania procesu i narzędzi dydaktycznych;

30. podkreśla potrzebę wykształcenia wśród młodych ludzi umiejętności samodzielnej nauki (w tym organizacji własnej pracy, przetwarzania informacji, krytycznego myślenia, zachowania motywacji) tak, aby w przyszłości mogli skutecznie, przy użyciu nowoczesnych technologii, doskonalić swoje umiejętności w ramach kształcenia na odległość;

Wtorek, 12 września 2017 r.

Dalsze kształcenie i kształcenie na odległość jako narzędzie rozwoju dla uniwersytetów

31. uznaje, że dalsze kształcenie i kształcenie na odległość na poziomie akademickim stwarzają możliwości rozwoju dla instytucji szkolnictwa wyższego i pozwalają im poszerzyć zakres kompetencji oraz urozmaicić oferowane programy, aby dotrzeć do nowych osób i zdywersyfikować ich dochody, biorąc pod uwagę, że koszty kształcenia na odległość są niższe niż koszty szkoleń organizowanych bezpośrednio w placówkach;
32. uznaje, że kształcenie na odległość sprzyja powstawaniu kierunków interdyscyplinarnych oraz uruchomianiu studiów międzynarodowych;
33. zachęca uczelnie do rozszerzenia oferty edukacji akademickiej o kształcenie na odległość;
34. uznaje rolę strategii inteligentnej specjalizacji (RIS3) w rozwoju kluczowego potencjału regionalnego w oparciu o potrzeby rynku pracy;

Wyzwania technologiczne

35. uznaje potrzebę dotrzymywania kroku gwałtownym zmianom technologicznym, w szczególności w odniesieniu do kształcenia na odległość, oraz stwierdza, że nie można przecenić znaczenia ICT i zależności od tych technologii; jest zdania, że ICT są narzędziem, za pomocą którego można stawić czoła głównym wyzwaniom związanym z wykształceniem i problemami rozwojowymi w optymalny i oszczędny sposób; uważa, że staraniom tym powinny także towarzyszyć znaczące inwestycje w kształcenie, w tym wykorzystywanie środków z Europejskiego Funduszu Społecznego, w celu rozwijania umiejętności cyfrowych i umiejętności korzystania z mediów na wszystkich poziomach;
36. z niepokojem odnotowuje, że brak umiejętności w zakresie ICT stanowi obecnie poważny problem zarówno wśród nauczycieli, jak i osób uczących się; przypomina o znaczeniu zaawansowanych umiejętności technologicznych dla wykorzystania potencjału kształcenia na odległość i ułatwienia wdrażania nowych metod nauczania i uczenia się;
37. zwraca uwagę na potrzebę wyeliminowania przepaści cyfrowej, aby zapewnić wszystkim równe szanse w uzyskiwaniu dostępu do technologii cyfrowych oraz rozwijaniu kompetencji, kształtowaniu postaw i zdobywaniu motywacji koniecznych do rzeczywistego uczestnictwa w społeczeństwie cyfrowym;
38. podkreśla, że nauczyciele tylko jednej czwartej uczniów w szkołach w Europie posiadają odpowiednie umiejętności cyfrowe, co stanowi główną przeszkodę dla pełnego rozwoju nowych metod nauczania; apeluje zatem do państw członkowskich o zapewnienie silniejszego wsparcia dla szkół oraz większych szans na podnoszenie umiejętności, w tym przez szkolenia z zakresu technologii informatycznych i umiejętności korzystania z mediów, a także możliwości ustawicznego rozwoju zawodowego dla nauczycieli;
39. podkreśla konieczność inwestowania w rozwój zawodowy nauczycieli we wszystkich sektorach kształcenia, a także jego wsparcia oraz wdrożenia usług w zakresie poradnictwa zawodowego przez całe życie;
40. potwierdza znaczenie nowych platform cyfrowych w obszarze kształcenia, podkreślając jednocześnie problemy związane z bezpieczeństwem i prywatnością napotykaną zarówno przez instytucje akademickie, jak i osoby uczące się;
41. podkreśla znaczenie umiejętności z zakresu nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki oraz ponownie wyraża ubolewanie z powodu braku równowagi płci w tej dziedzinie;

Wyzwania finansowe

42. dostrzega konieczność odpowiedniego finansowania kształcenia wysokiej jakości i uczenia się dostosowanego do indywidualnych potrzeb; podkreśla, że kształcenie na odległość może zapewnić wysokiej jakości kształcenie zorientowane na osobę uczącą się przy niższych kosztach; podkreśla znaczenie większego wsparcia finansowego i praktycznego zaangażowania przemysłu i przedsiębiorstw w szkolenia zawodowe;
43. podkreśla potrzebę uznawania wydatków w obszarze kształcenia za długoterminowe inwestycje przynoszące trwałe korzyści;
44. uważa, że koszty nie mogą stanowić przeszkody dla rejestracji i uczestnictwa w kształceniu, przyznaje jednak, że istnieją problemy prowadzące do wysokich kosztów i tego, że obywatele nie są w stanie pokryć kosztów opłat za naukę w niektórych państwach członkowskich; zachęca zatem Komisję i państwa członkowskie do lepszego wspierania i promocji kształcenia na odległość jako możliwości kształcenia oferującej wysoką jakość, niskie koszty, elastyczność i indywidualne podejście;

Wtorek, 12 września 2017 r.

Wyzwania związane z ramami regulacyjnymi

45. przyznaje, że istnieją różnice w ramach regulacyjnych dla nauczania tradycyjnego i dalszego szkolenia zawodowego, a także dalszego kształcenia i kształcenia na odległość na poziomie akademickim; podkreśla, że kształcenie na odległość powinno podlegać akredytacji według tych samych zasad co kształcenie stacjonarne, natomiast odnośne wskaźniki i kryteria powinny zostać odpowiednio dostosowane;
46. uznaje znaczenie aktywnego zarządzania i zaangażowania zainteresowanych stron;
47. potwierdza znaczenie zapewniania jakości w obszarze kształcenia na odległość oraz uznawania wyników uzyskanych w toku kształcenia;
48. przypomina, że wiele z istniejących unijnych narzędzi dotyczących przejrzystości, takich jak europejskie ramy kwalifikacji (EQF) czy europejski system transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) opracowano niezależnie od siebie; uznaje, że aby umożliwić lepszy pomiar postępów w nauce i zapewnić szanse oraz wykorzystywanie wyników kształcenia zdobytego w różnych kontekstach, należy je lepiej skoordynować i wesprzeć systemami zapewniania jakości oraz osadzić w ramach krajowych systemów kwalifikacji, aby budować zaufanie we wszystkich sektorach i wśród wszystkich podmiotów, w tym pracodawców;
49. uznaje ciągle znaczenie zarówno nauczania komplementarnego, jak i kształcenia online, w szczególności w kontekście kształcenia i szkolenia zawodowego; podkreśla, że połączenie wysokiej jakości technologii cyfrowych i możliwości bezpośredniego kształcenia prowadzi do osiągania lepszych wyników przez osoby uczące się, zachęca zatem Komisję i państwa członkowskie do lepszego wspierania i promowania nauczania komplementarnego;
50. wzywa Komisję do wzmocnienia europejskiej strategii dotyczącej uczenia się przez całe życie, tak aby dalsze kształcenie i kształcenie na odległość na poziomie akademickim stały się jej integralną częścią, wspierając w ten sposób przystosowanie się starzejącej się siły roboczej do zmian gospodarczych i technologicznych; zwraca się ponadto do Komisji o zbadanie możliwości zwiększenia finansowania dalszego kształcenia i kształcenia na odległość na poziomie akademickim za pomocą istniejących i przyszłych programów;
51. uznaje potrzebę kompleksowego, wielosektorowego i multidyscyplinarnego podejścia do kształcenia i szkoleń, w tym do uczenia się przez całe życie, oraz współpracy międzysektorowej przy opracowywaniu i wdrażaniu polityk edukacyjnych;

Zalecenia na szczeblu europejskim

52. podkreśla potrzebę promowania współpracy i wymiany dobrych praktyk między systemami kształcenia; ponadto zachęca krajowe agencje zapewniania jakości do wymiany najlepszych praktyk w zakresie opracowywania kryteriów uznawania nowych trybów nauczania i kształcenia;
53. wzywa do dokonania przeglądu europejskich ram kwalifikacji, aby wspierać porównywalność kwalifikacji w różnych państwach objętych EQF i innych państwach, zwłaszcza objętych europejską polityką sąsiedztwa oraz państwach dysponujących dojrzałymi ramami kwalifikacji, aby zapewnić lepsze rozumienie charakteru kwalifikacji zdobytych za granicą i przywrócić osobom o pochodzeniu imigranckim lub uchodźczym możliwości uczenia się przez całe życie i zatrudnienia;
54. wzywa Komisję do istotnego zwiększenia wsparcia dla dalszego kształcenia i kształcenia na odległość na poziomie akademickim za pomocą programu Erasmus+ przez promowanie rozwoju sieci europejskich i ułatwianie wymiany dobrych praktyk, ustanawianie projektów angażujących instytucje działające w kilku państwach członkowskich i zwiększenie dostępności dla studentów z innych państw europejskich i państw trzecich;
55. zaleca utworzenie przyjaznej dla użytkowników platformy internetowej stanowiącej punkt kompleksowej obsługi, za pomocą której pracownicy systemów kształcenia i osoby uczące się mogłyby ułatwiać wymianę najlepszych praktyk;
56. wzywa Komisję do opracowania bezpiecznej i zintegrowanej bezpłatnej platformy kształcenia zaprojektowanej z myślą o europejskich instytucjach oświatowych i przeznaczonej dla nich, co zwiększyłoby stopień wykorzystania e-uczenia się w UE;
57. potwierdza potrzebę dalszego rozwoju programu eTwinning oraz europejskiej platformy internetowej dla szkół School Education Gateway, tak aby wspierać konstruktywną wymianę doświadczeń między nauczycielami i innymi przedstawicielami zawodów sektora kształcenia;

Wtorek, 12 września 2017 r.

58. zachęca do ustanowienia silniejszych powiązań między ustawicznym kształceniem i dalszym kształceniem naukowym (które jest ukierunkowane nie tylko na badania naukowe) a kształceniem i szkoleniem zawodowym mającym na celu zdobycie umiejętności, a także do podjęcia działań umożliwiających prowadzenie takiego kształcenia i takich szkoleń oraz ubieganie się o nie w dowolnym czasie;

59. zaleca, by wesprzeć wysiłki na rzecz uczenia się przez całe życie europejską strategią digitalizacji i oceną wpływu w aspekcie płci proponowanych środków, które powinny zostać przygotowane;

60. z zadowoleniem przyjmuje ambitny plan zapewnienia superszybkiego internetu w szkołach podstawowych i średnich oraz w bibliotekach do 2025 r., ponieważ szybsza i lepsza łączność zapewnia ogromne szanse rozwoju metod nauczania, wspiera badania i pomaga rozwijać wysokiej jakości usługi edukacyjne online; podkreśla, że rozwinięcie tych technologii stwarza lepsze szanse w dziedzinie kształcenia na odległość, w szczególności na obszarach wiejskich i w regionach najbardziej oddalonych; zaznacza, że te możliwości poprawią umiejętności cyfrowe i umiejętność korzystania z mediów wśród dzieci i uczniów;

61. podkreśla, że dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia ma zasadnicze znaczenie dla zaspokojenia rosnącego popytu na pracowników posiadających umiejętności cyfrowe w UE; podkreśla, że w celu osiągnięcia prawdziwie jednolitego rynku cyfrowego w Europie potrzeba dalszych wysiłków na rzecz poprawy umiejętności korzystania z mediów wśród obywateli, zwłaszcza wśród osób nieletnich;

62. podkreśla znaczenie wzmocnienia wysiłków w Europie, aby strategia dotycząca uczenia się przez całe życie stała się rzeczywistością dla wszystkich, podobnie jak cel zapewnienia także szerokich możliwości kształcenia realizowanego do celów rozwoju osobistego i samorealizacji; zachęca Komisję i państwa członkowskie do promowania i inwestowania w uczenie się przez całe życie, zwłaszcza w krajach nieosiągających w tej dziedzinie poziomu referencyjnego wynoszącego 15 %;

63. wzywa państwa członkowskie do wspierania współpracy i wzmacniania synergii z podmiotami oferującymi kształcenie formalne, nieformalne i pozaformalne, aby dotrzeć do większej grupy ludzi i lepiej uwzględniać ich specyficzne potrzeby;

64. zaleca, aby nauczyciele udzielający kursów na odległość posiadali specjalistyczne szkolenie potwierdzone certyfikatem;

Zalecenia na szczeblu państw członkowskich

65. wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania całościowego podejścia do kształcenia oraz do zapewnienia osobom uczącym się prawdziwych, różnorodnych i równych możliwości kształcenia, które pozwolą im rozwijać ambicje i umiejętności wymagane do odniesienia sukcesu zarówno w społeczeństwie demokratycznym, jak i globalnej gospodarce, która stale się zmienia;

66. zachęca państwa członkowskie do wykorzystywania istniejących zasad walidacji, aby oceniać i certyfikować umiejętności nabyte w drodze ścieżek podwyższania kwalifikacji, oraz do zapewnienia ich uznawania w celu uzyskania kwalifikacji, zgodnie z krajowymi ramami i systemami kwalifikacji;

67. podkreśla, że dalszy rozwój infrastruktury cyfrowej, szczególnie w obszarach słabiej zaludnionych, sprzyja integracji społecznej i kulturowej, nowoczesnym procesom edukacyjnym i informacyjnym oraz regionalnej gospodarce kulturowej;

68. wzywa państwa członkowskie, aby umożliwiły szkolenia w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz rozwój umiejętności cyfrowych i umiejętności korzystania z mediów na wszystkich poziomach edukacji;

69. przypomina, że instytucje naukowe i szkoleniowe muszą szybciej reagować na zmiany zachodzące w społeczeństwie i na rynku pracy oraz muszą dostosowywać i uaktualniać swój sposób funkcjonowania, a także zapewniać osobom uczącym się odpowiednie szanse na rozwój umiejętności; podkreśla, że kształcenie to trwający całe życie proces wzmacniania pozycji, który powinien pomagać obywatelom w osiągnięciu osobistego rozwoju, kreatywności i dobrostanu;

70. wzywa instytucje naukowe, by starały się przewidzieć zmiany zachodzące w społeczeństwie i na rynku pracy oraz odpowiednio dostosowały sposób prowadzenia prac; zauważa, że rozwój przyszłościowych sektorów, zwłaszcza zielonej gospodarki i gospodarki o obiegu zamkniętym, decyduje o tym, jakie umiejętności będą potrzebne;

71. zwraca się ponadto do instytucji naukowych, by wprowadziły wielojęzyczne ścieżki kształcenia dostosowane do umiejętności migrantów, zapewniając przy tym łatwiejszy dostęp do programów edukacyjnych;

Wtorek, 12 września 2017 r.

72. podkreśla potrzebę wprowadzenia w państwach członkowskich bardziej elastycznych systemów kształcenia, aby umożliwić skuteczniejsze wprowadzanie otwartych metod nauczania i metod nauczania on-line;
73. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia dostępności danych na temat zatrudnienia i społecznej sytuacji absolwentów („monitorowanie losów absolwentów”), w tym danych dotyczących sektora kształcenia i szkolenia zawodowego;
74. wzywa UE i państwa członkowskie, by opracowały i wdrożyły „korytarze edukacyjne”, wspierając zawieranie z uniwersytetami europejskimi – np. z Unią Uniwersytetów Śródziemnomorskich (UNIMED) i sieciami uniwersytetów kształcących zdalnie – umów w sprawie przyjmowania studentów będących uchodźcami z rejonów ogarniętych konfliktami, w tym za pośrednictwem programów kształcenia na odległość na poziomie akademickim;
75. podkreśla znaczenie specjalistycznego szkolenia nauczycieli szkolnych i uniwersyteckich na potrzeby dalszego kształcenia i kształcenia na odległość na poziomie akademickim, aby spełniać potrzeby osób uczących się;
76. podkreśla potrzebę uznawania kompetencji i umiejętności zdobytych poza systemem kształcenia formalnego w ramach zapewniania jakości i systemu uznawania, zwłaszcza w celu wzmocnienia pozycji osób pochodzących ze szczególnie narażonych grup społecznych lub znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, np. osób dorosłych o niskich kwalifikacjach i uchodźców; podkreśla konieczność walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego w celu dotarcia do osób uczących się i zapewnienia im wsparcia;

o

o o

77. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
-